Vítěz - Černý, Mirek

Seděl nad plnou sklenicí piva s bělostnou čepicí.
A já právě dostával odvahu
srazit ho dolů, a pod nohama stolu
s ním trochu vytřít podlahu.
Jenomže ostatní hosté říkali: "To není tak prosté,
dej si pozor, to je starý Zach, ten má v pěstích střelný prach,
a ze všech bojů vyšel jako vítěz."

Jenomže ve mě vzplála zlost, a navíc měl jsem právě dost.
"Taky umím bojovat, a tvrdě,
záleží především, kdo začne dřív, a teprv potom na pěstích."
Kráčel jsem zpříma a hrdě.
Povídám: "Hej, vstávej Zachu, tady je plno prachu,
pojď se mnou chvíli ven, trochu se poperem
a uvidíme, kdo z nás dvou bude vítěz.

Byl jako hora, svalnatý. A ruce měl jak lopaty.
Když se tak přidržel stolu
a upřel na mě zrak, začal jsem couvat jako rak,
a moje srdce spadlo kamsi dolů.
Povídá: "Hochu, co jsi zač? Podle všeho asi budeš rváč.
Možná že prohraju, kdoví, ale napřed ti aspoň povím,
co to znamená - být vždycky vítěz.

Vidíš můj překrásný chrup? Jeden jako druhý, sněhobílý zub.
A ani jeden není pravý.
To jednou takhle k ránu mi jeden chlap dal ránu
na cestě ze zábavy.
Já mu potom zlomil sedm žeber, ale z toho si příklad neber.
To sem vlastně ani nepatří - on mi zlomil jenom tři,
takže já byl vítěz.

Vidíš, jak se umím smát? A přitom platinový drát
mi drží pohromadě senici.
Chceš ho mít taky? Dám ti návod: Neváhej a dej si závod
ve svém autě s jiným autem dálnicí.
Tahleta jizva na mé tváři bolestí ještě stále září,
ale jinak je dávno zhojená. Jen mi připomíná, co znamená
být vždycky vítěz.

Už hezkou řádku let mám nalomený hřbet.
Bylo to kdysi na venku.
Ten chlap byl sice na slečny, ale přitom dost statečný,
když jsem mu přebral snoubenku.
A dneska žasnu, co je z ní! Je protivná a obézní,
ale žiju s ní stále dál. No řekni, jestli jsem nevyhrál,
je jasné, že jsem vítěz.

Dnes už jsem netečný k fraktuře lebeční,
v zádech mám stále brnění,
a ačkoli vodu hrozně nerad piju, už jsem se smířil, že s ní žiju,
mám totiž vodu v koleni.
A nos už jsem měl přeražený tolikrát, až se bojím, že mi upadne,
kdykoli zasmrkám. A teď mi řekni sám:
Chceš stále být ještě vítěz?

Jenom se neboj, nechoď pryč, a když už mluvíš, prosím tě, hodně křič,
dobře jsem nerozuměl, co jsi řek.
Mám totiž v jednom uchu vadu sluchu

a v tom druhém prasklý bubínek.
A kdybych neměl jedno oko ze skla, jistě by se v něm slza leskla
při představě, co tě čeká, když tě nic nevyleká
a budeš taky "ve všem vítěz".

Máš vlastně štěstí, že tvé zaťaté pěsti
mi připomínají mé mládí.
Z mých řečí co chceš si vem, já budu sedět nad pivem
a nevadí mi, jestli ti to vadí.
A jestliže máš stále dojem, že nějakým hloupým bojem
si něco dokážeš, tak si bojuj sám. Já se zkrátka raději vzdám
a ty jsi vítěz."

Odložil jsem sklenku a vyšel z toho šenku,
jenže už ne tak válečnicky hrdě.
Když do tváří mi vítr dých, slyšel jsem venku zevnitř smích:
"Být vítězem je někdy tvrdé."
Jenže - zuby mám ještě všechny na svém místě,
mé oči vidí a mé uši slyší. Za chvíli jistě i ten hukot v hlavě se ztiší
a já mám radost, protože jsem vítěz.

Mé oči vidí a mé oči slyší.
Za chvíli jistě i ten hukot v hlavě se ztiší
a já mám radost,
protože jsem
vítěz.